

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 1 och 5 § lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område ändras så att de ändringar i

rådets direktiv 77/799/EEG, vilket ligger till grund för lagen, och som har gjorts genom rådets direktiv 2004/56/EG beaktas.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2005.

MOTIVERING

1. Nuläge

Det gällande direktivet av den 12 december 1977 om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område (77/799/EEG, *handräckningsdirektivet*) innehåller regler om handräckning och utbyte av information mellan dessa myndigheter. I direktivet föreskrivs om tre typer av informationsutbyte som är utbyte på begäran, automatiskt informationsutbyte och informationsutbyte utan anmodan, samt om möjligheten att komma överens om att tillåta den ena medlemsstatens skattetjänstemän att vara närvarande i den andra medlemsstaten i samband med sådant informationsutbyte. Vidare innehåller direktivet bestämmelser om tidsfrister, sekretess, begränsningar av informationsutbytet, samråd mellan myndigheter och utvecklandet av samarbete.

Direktivet har satts i kraft genom lagen den 16 december 1994 om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område (1220/1994).

Direktivet har förändrats genom rådets direktiv 2003/93/EG av den 7 oktober 2003 om ändring av rådets direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas be-

höriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning genom vilket ärenden som gäller mervärdeskatten avskaffades från dess tillämpningsområde och skatt på vissa försäkringspremier inkluderades i det. Denna förändring har i Finland satts i kraft genom lagen av den 15 december 2003 (1087/2003).

Dessutom tillämpas mellan medlemsländerna många sådana handräckningsbestämmelser som finns i bilaterala eller multilaterala skatte- eller handräckningsavtal.

2. Föreslagna ändringar

Europeiska gemenskapernas råd godkände den 21 april 2004 direktivet om ändring av direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier (2004/56/EG).

Till direktivets artikel 2 stycke 2 har intagits ett nytt stycke enligt vilket den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten. Målet med detta tillägg är att det vid informationsinhämtning tillämpas endast en uppsättning regler och att handräckningen inte fördröjer till exempel på grund av att

skattebetalaren måste delges när en annan medlemsstat begär information om denna skattebetalare.

Enligt den nya ordalydelsen i artikel 7 stycke 1 skall all information som en medlemsstat får kännedom om på basis av direktivet hållas hemlig i den staten på samma sätt som information som tagits emot enligt landets egen lagstiftning. I varje fall får sådan information göras tillgänglig endast för dem som direkt medverkar i taxeringsarbetet eller den administrativa kontrollen härav och informationen får yppas endast i samband med rättsliga förfaranden eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskning härav och bara till dem som direkt medverkar i sådana förfaranden. Förutom dessa förändringar som motsvarar utvecklingen på området och förbättrar ordalydelsen har stycket ändrats så att information får yppas under offentliga förhandlingar eller i domar, om den medlemsstats behöriga myndighet som tillhandahåller informationen inte uttryckligen gör några invändningar vid det tillfälle då den först tillhandahåller informationen. Genom detta undviks ett läge där den medlemsstat som har mottagit informationen efteråt borde be om tillstånd för en sådan användning, vilket i några medlemsstater kunde leda till ett avbrott i en domstolsprocess. Under inga förhållanden får information användas för annat än skatteändamål eller i samband med rättsliga förfaranden eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskningen härav.

Enligt artikel 7.1 andra stycket får medlemsstaterna dessutom föreskriva att information får användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i direktiv 76/308/EEG (*indrivningsdirektivet*). I fråga om mervärdesskatt har man redan förfarit så i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. Enligt dess artikel 41.1 tredje stycket får informationen också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter (alltså andra avgifter, tullar

och skatter än mervärdesskatt) som omfattas av artikel 2 i indrivningsdirektivet. För att denna möjlighet skall finnas också i fråga om skatter i det direktiv som avses i denna proposition, har det intagits till 5 § i lagen om införande av direktivet ett omnämnande om likadan möjlighet att använda uppgifter genom att hänvisa till indrivningsdirektivet, i vilket alla dessa olika prestationer uppräknas ingående.

Enligt den nuvarande ordalydelsen i artikel 8 punkt 1 är den behöriga myndigheten i en medlemsstat inte skyldig att genomföra efterforskningar eller att tillhandahålla information om den på grund av sin lagstiftning eller sin administrativa praxis vore förhindrad att utföra efterforskningarna eller att insamla eller använda uppgifterna för sina egna ändamål. Enligt den nya ordalydelsen finns denna skyldighet inte om genomförandet av efterforskningar eller överlämnande av uppgifter strider mot den lagstiftning eller administrativa praxis som beträffar denna myndighet. Omöjligheten att använda uppgifter skulle alltså inte längre avskaffa skyldigheten att genomföra dessa åtgärder. Annars måste skyldigheten vidare bedömas med hänsyn till hela den lagstiftning och administrativ praxis som gäller den behöriga myndigheten.

Enligt en ny artikel 8 a skall på begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, i enlighet med förfarande som stadgas noggrannare i artikeln, delge mottagaren alla handlingar och beslut som kommer från de administrativa myndigheterna i den begärande medlemsstaten och som rör tillämpningen på dess territorium av lagstiftning rörande skatter som omfattas av detta direktiv. Denna regel underlättar den uppgift som myndigheter i några medlemsstater har att delge skattebetalaren beslut och handlingar, särskilt i de fall då denne har flyttat till en annan medlemsstat.

I en ny artikel 8 b föreskrivs att om skatte-situationen för en eller flera skattskyldiga personer är av gemensamt eller kompletterande intresse för minst två medlemsstater, kan staterna komma överens om att utföra samtidiga kontroller på sitt eget territorium i syfte att utbyta de uppgifter som sålunda inhämtats, om sådana kontroller förefaller mer

effektiva än kontroller utförda av endast en medlemsstat. Varje medlemsstats behöriga myndighet skall självständigt identifiera de skattskyldiga personer som den avser att föreslå för sådana kontroller. Den skall underätta respektive behörig myndighet i de övriga berörda medlemsstaterna om vilka ärenden den anser att bör kontrolleras samtidigt. Den skall motivera sitt beslut genom att tillhandahålla de uppgifter som har lett till dess beslut och ange den tidsperiod under vilken sådana kontroller borde utföras.

Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat skall avgöra om den önskar delta i sådana kontroller och bekräfta till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat att den deltar i kontrollen eller meddelar om sin vägran, som skall motiveras. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna utser en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna kontrollen.

Dessutom innehåller artikel 1 förändringar förorsakade av ändringar i vissa medlemsstaters skatteadministration.

3. Propositionens verkningar

Några av de förfarande som nu föreslås att effektiviseras används endast i några andra medlemsstater än Finland och således riktar sig också deras påverkningar till dessa stater. Finland har redan tidigare deltagit i samtidiga skattekontroller, så att inte heller i detta hänseende sker det några betydande ändringar.

Propositinen har inga betydande ekonomiska eller organisatoriska verkningar.

4. Ärendets beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

5. Ikraftträdande

På grund av artikel 2 i direktivet skall lagen sättas i kraft den 1 januari 2005.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslagen***Lag****om ändring av 1 och 5 § lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 december 1994 om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område (1220/1994) 1 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1087/2003, och
fogas till 5 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag avses med ömsesidig handräckning mellan myndigheterna den handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och medlemsstaterna i Europeiska unionen om vilken föreskrivs i Europeiska unionens råds direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier (handräckningsdirektivet) sådant det lyder ändrat i Europeiska unionens råds direktiv 2004/56/EG.

5 §

Särskilda stadganden

Informationen får också användas för fastställande av sådana avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Helsingfors den 15 oktober 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**

Finansminister *Antti Kalliomäki*

*Bilaga
Parallelltexter*

Lag

om ändring av 1 och 5 § lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 december 1994 om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område (1220/1994) 1 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1087/2003, och
fogas till 5 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag avses med ömsesidig handräckning mellan myndigheterna den handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och medlemsstaterna i Europeiska unionen om vilken föreskrivs i Europeiska unionens råds direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier (*handräckningsdirektivet*).

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag avses med ömsesidig handräckning mellan myndigheterna den handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och medlemsstaterna i Europeiska unionen om vilken föreskrivs i Europeiska unionens råds direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier (*handräckningsdirektivet*) sådant det lyder ändrat i Europeiska unionens råds direktiv 2004/56/EG.

5 §

Särskilda stadganden

Informationen får också användas för fastställande av sådana avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om

6

Gällande lydelse

RP 200/2004 rd

Föreslagen lydelse

ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.